

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-07430/2012-ERU

V Praze dne 24. srpna 2012

Číslo jednací: 07430-5/2012-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán ve smyslu ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-07430/2012-ERU zahájeném Energetickým regulačním úřadem (dále jen „ERÚ“) dne 23. července 2012 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, fyzickou osobou podnikající [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona

rozhodl takto:

I. Účastník řízení [REDAKCE]

[REDAKCE] tím, že v rozporu s ust. § 3 odst. 3 energetického zákona podnikal v energetických odvětvích bez licence pro výrobu a rozvod tepelné energie, kdy podnikání spočívalo v tom, že v období od 30. listopadu 2010 doposud vyráběl a dodával tepelnou energii do obytných domů a objektů občanské vybavenosti v obci Radonice na základě smluv uzavřených s jednotlivými odběrateli, s využitím 3 kotlů s celkovým instalovaným výkonem 0,810MW a teplovodů v celkové délce 0,464 km, přičemž dodávku tepelné energie těmto odběratelům fakturoval, dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona.

II. Dle ust. § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení, [REDAKCE], za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 65 000 Kč** (slovy: šedesát pět tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-2421001/0710, variabilní symbol 07412.

III. Dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, [REDAKCE] ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-2421001/0710, variabilní symbol 074121.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 23. července 2012 ERÚ zahájil ve smyslu ust. § 18 odst. 1 písm. a) energetického zákona správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, fyzickou osobou podnikající [REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“), ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že nesplnil povinnosti vyplývající z ust. § 3 odst. 3 energetického zákona. Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly, ukončené dne 24. dubna 2012 uzavřením protokolu č. K003712, se kterým byl účastník řízení prokazatelně téhož dne seznámen a tuto skutečnost potvrdil svým podpisem.

Kontrola byla zahájena podle ust. § 18 odst. 1 písm. a) energetického zákona dne 27. února 2012 doručením Oznámení o zahájení kontroly ze dne 23. února 2012 a předložením Pověření pracovníků k provedení kontroly, č. j. 01685-2/2012-ERU, ve smyslu ust. § 9 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní kontrole“), a to z vlastního podnětu z důvodu podezření, že účastník řízení podniká v energetických odvětvích bez licence na výrobu a rozvod tepelné energie při zajišťování činností výroby a rozvodu tepelné energie z provozovaného zdroje tepelné energie „kotelny Radonice“ umístěného v objektu na adrese Radonice 61, PSČ 431 55.

II. Kontrolní zjištění

Účastník řízení je fyzická osoba podnikající na základě živnostenského oprávnění ve smyslu zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, přičemž živnost má registrovanou u Městského úřadu Kadaň. Účastník řízení v minulosti podnikal v energetických odvětvích na základě rozhodnutí o udělení licence č. 310908920 ze dne 13. ledna 2010 pro podnikání v energetických odvětvích s předmětem podnikání „výroba tepelné energie“, které nabylo právní moci dne 2. února 2010. Licence

byla udělena na činnost výroby tepelné energie zajišťované v provozovně s názvem „kotelna Radonice“, umístěné na adrese Radonice 61, PSČ 431 55. Celkový instalovaný výkon zdroje tepelné energie byl 0,810 MW. Dále účastník řízení v minulosti podnikal v energetických odvětvích na základě rozhodnutí o udělení licence č. [REDAKCE] pro podnikání v energetických odvětvích s předmětem podnikání „rozvod tepelné energie“, které nabylo právní moci dne [REDAKCE]. Licence byla udělena na činnost rozvodu tepelné energie na vymezeném území s názvem „Radonice“ na adrese Radonice 61, PSČ 431 55. Délka teplovodů byla 0,464 km a přenosová kapacita 0,810 MWt.

Účastníku řízení byly na jeho žádost obě výše uvedené licence pravomocně zrušeny ke dni 30. listopadu 2010 rozhodnutími č. j. 13346-4/2010-ERU a č. j. 13345-4/2010-ERU. Důvodem zrušení obou licencí byla změna provozovatele uvedených tepelných zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie. Novým provozovatelem se stala společnost SVP SEVER s.r.o., IČ: 25009770, se sídlem V Přírodě 3383/18, Chomutov, PSČ 430 01, která však tepelná zařízení uvedená v licencích neprovozuje. Těto společnosti byly licence pro výrobu a rozvod tepelné energie uděleny rozhodnutími ze dne 10. listopadu 2010 s tím, že právní moci obou rozhodnutí nabyla dne 15. listopadu 2010.

Účastník řízení nebyl ke dni zahájení kontroly držitelem licence či licencí, které by ho opravňovaly k podnikání v energetických odvětvích na území České republiky ve smyslu energetického zákona.

Účastník řízení je na základě kupní smlouvy ze dne 7. prosince 2011 vlastníkem „nemovitostí tvořících areál kotelny evidenční číslo 61 s příslušenstvím:

- budova č. e. 61 – objekt občanské vybavenosti, na parcele č. 39/5, s vedlejšími stavbami a venkovními úpravami,
- pozemkové parcely č. p. 37/3, 37/4, 39/4, 39/5, 39/8, 39/9, 39/1,
- dále jejich součástí a příslušenství, a to vedení páteřního topného kanálu, který je sekundárním topným kanálem spojujícím kotelnu šesti přípojkami s odběrateli tepla a TUV,
- věci movitých, které tvoří vybavení kotelny včetně měření umístěných na patě domu odběrných míst.“

Účastník řízení je rovněž majitelem technologie (kotlů), sloužící pro výrobu tepelné energie, kterou pořídil na svůj náklad formou leasingové smlouvy.

Zdroj tepelné energie „kotelna Radonice“, umístěný na adrese Radonice 61, PSČ 431 55, byl vybudován jako objekt pro centrální vytápění. Ve zdroji tepelné energie jsou umístěny 3 kotle s celkovým instalovaným výkonem 0,810 MW. Dodávka tepelné energie je vedena od zdroje do jednotlivých odběrných míst ocelovým potrubím o jmenovité světlosti 2xDN100 a 2xDN150, které je uloženo v podzemním příklopném sekundárním topném kanále.

Účastník řízení ze zdroje tepelné energie zajišťuje dodávky pro vytápění a pro přípravu teplé vody do obytných domů a objektů občanské vybavenosti v obci Radonice (dům pro seniory, kulturní dům, sportovní hala, hasičská zbrojnice). Účastník řízení s jednotlivými

odběrateli tepelné energie uzavřel smlouvy o dodávce tepelné energie a TUV ze dne 1. září 2009, kdy byl ještě držitelem licencí.

Účastník řízení vyúčtoval dodávky tepelné energie za rok 2011 jednotlivým odběratelům fakturou, daňového dokladu, s datem vystavení dne 11. ledna 2012. Jednalo se o faktury č. [REDAKCE] v celkové výši [REDAKCE] Kč včetně DPH.

V závěru protokolu z kontroly je uvedeno zjištění, že účastník řízení je dodavatelem tepelné energie v obci Radonice u Kadaně. Výrobu a rozvod tepelné energie zajišťuje účastník řízení z provozovaného zdroje tepelné energie „kotelny Radonice“, umístěného na adrese Radonice 61, PSČ 431 55, a dodávku tepelné energie odběratelům prokazatelně vyúčtovává. Podniká tedy za účelem dosažení zisku, k čemuž nevlastní oprávnění podle ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona, kterými jsou licence na výrobu a rozvod tepelné energie. Účastník řízení neprovozuje zdroj tepelné energie v souladu s ustanovením věty druhé a třetí ust. § 3 odst. 3 energetického zákona, dle kterého se licence nevyžaduje.

III. Vyjádření účastníka řízení k protokolu o výsledku kontroly

Ke zjištěním uvedeným v dotčeném protokolu z kontroly č. K003712 zaslal účastník řízení dne 1. května 2012, dopis, ve kterém uvádí aktuální situaci provozování kotelny v obci Radonice s tím, že v současné době má [REDAKCE] zažádáno o vydání licencí č. 31 a č. 32 a současně vlastní platnou nájemní smlouvu na kotelnu v Radonicích. V závěru svého vyjádření uvádí: „*k této celě neutěšené situaci došlo chybou zákona č. 458/2000 Sb., která neumožňuje držení licence dvěma subjekty paralelně. Do této situace se dostaneme opět při jednání s případným novým kupcem, který bude potřebovat licenci k nabytí úvěru od některé bankovní instituce. Pevně věřím, že jsem podal vysvětlení, ale jsem samozřejmě ochoten cokoli doplnit a zodpovědět další dotazy.*“

Dne 8. června 2012 ERÚ vydalo rozhodnutí, kterým výše uvedené námitky účastníka řízení nevyhovuje a kontrolní zjištění obsažené v protokolu č. K003712, vedeném pod č. j. 01685-8/2012-ERU ze dne 24. dubna 2012 o výsledku kontroly, potvrzuje.

IV. Průběh správního řízení

Vzhledem k tomu, že skutečnosti zjištěné při kontrole jsou v rozporu s ustanovením § 3 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností ERÚ podle § 46 zákona č. 500/2004 Sb. správní řízení o uložení pokuty. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 07430-3/2012-ERU ze dne 19. července 2012, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 23. července 2012. V rámci oznámení o zahájení správního řízení byl účastník poučen ve smyslu ust. § 36 správního řádu o možnosti navrhnout důkazy a činit jiné návrhy, vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a vyjádřit své stanovisko. Účastník řízení tohoto práva nevyužil, správní orgán tak

při posuzování celého případu vycházel z podkladů získaných v průběhu kontroly, které byly dne 23. července 2012 zařazeny do správního spisu.

Správní orgán považoval skutečnosti vyplývající z kontrolního spisu vedeného pod č. j. 01685/2012-ERU za zcela dostačující a sám z moci úřední dokazování v průběhu správního řízení nedoplnil.

Dne 30. července 2012 zaslal správní orgán účastníku řízení oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č. j. 07430-4/2012-ERU, které účastník řízení obdržel dne 3. srpna 2012. V něm správní orgán informoval účastníka řízení, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí. Účastník řízení této možnosti nevyužil a vyjádření k podkladům rozhodnutí nezaslal.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a s ohledem na to, že se účastník řízení nevyjádřil k podkladům řízení, ani nenavrhl provedení dalších důkazů či učinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu, a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

V. Popis skutkového stavu věci

Účastník řízení v minulosti podnikal v energetických odvětvích na základě licencí č. 31 a č. 32, které mu byly na jeho žádost pravomocně zrušeny ke dni [REDAKCE] rozhodnutími č. j. 13346-4/2010-ERU a č. j. 13345-4/2010-ERU. Důvodem zrušení obou licencí byla změna provozovatele uvedených tepelných zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie. Novým provozovatelem se stala společnost SVP SEVER s.r.o., která však tepelná zařízení uvedená v licencích neprovozovala a v současnosti neprovozuje. Této společnosti byly licence pro výrobu a rozvod tepelné energie uděleny rozhodnutími ze dne 10. listopadu 2010. Tato rozhodnutí nabyла právní moci dne [REDAKCE].

Účastník řízení tedy nebyl ke dni zahájení kontroly držitelem licencí, které by ho opravňovaly k podnikání v energetických odvětvích na území České republiky. Případné spory mezi držitelem licencí, společností SVP SEVER s.r.o., a faktickým provozovatelem, kterým je účastník řízení, ohledně provozování předmětných tepelných zařízení, nebyly předmětem kontroly, ani předmětem tohoto správního řízení.

Účastník řízení je dodavatelem tepelné energie v obci Radonice u Kadaně. Výrobu a rozvod tepelné energie zajišťuje účastník řízení z provozovaného zdroje tepelné energie „kotelny Radonice“, umístěného na adrese Radonice 61, PSČ 431 55, a dodávku tepelné

energie odběratelům prokazatelně vyúčtovává fakturami. Při provedené kontrole obdržel ERÚ kopie daňových dokladů za dodávky tepelné energie za rok 2011 jednotlivým objednatelům, se kterými měl uzavřené smlouvy o dodávce tepelné energie a TUV ze dne 1. září 2009. Jedná se o tyto subjekty:

- Společenství vlastníků bytových jednotek pro dům čp. 206 – 207 Radonice,
- Společenství vlastníků bytových jednotek pro dům čp. 208 – 209 Radonice,
- Společenství vlastníků bytových jednotek pro dům čp. 210 – 211 Radonice,
- Společenství vlastníků bytových jednotek pro dům čp. 212 – 213 Radonice,
- Společenství vlastníků bytových jednotek pro dům čp. 214 – 215 Radonice,
- Společenství vlastníků bytových jednotek pro dům čp. 43 – 44 Radonice,
- Obec Radonice,
- dům čp. 115 Radonice,
- dům čp. 34 Radonice,
- K D Radonice.

Kopie daňových dokladů za dodávku tepelné energie za období od 30. listopadu 2010 do 31. prosince 2010 nebyly při provedené kontrole ERÚ předloženy.

VI. Právní hodnocení

Z ust. § 3 odst. 3 energetického zákona vyplývají podmínky pro podnikání v energetických odvětvích. Platí, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených tímto zákonem fyzické či právnické osoby pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem.

Z uvedeného ustanovení tak jednoznačně plyne, že podnikání v energetických odvětvích (tedy v elektroenergetice, plynárenství či teplárenství) není bez pravomocně udělené licence v právním prostředí České republiky možné.

V případě účastníka řízení z provedené kontroly vyplynulo, že účastník řízení zajišťoval výrobu a rozvod tepelné energie z provozovaného zdroje tepelné energie „kotelny Radonice“, umístěného na adrese Radonice 61, PSČ 431 55, a zároveň dodávku tepelné energie odběratelům prokazatelně vyúčtoval.

Účastník řízení dne 1. září 2009 uzavřel smlouvy o dodávce tepelné energie a TUV s následujícími subjekty:

- Společenství vlastníků bytových jednotek pro dům čp. 206 – 207 Radonice,
- Společenství vlastníků bytových jednotek pro dům čp. 208 – 209 Radonice,
- Společenství vlastníků bytových jednotek pro dům čp. 210 – 211 Radonice,

- Společenství vlastníků bytových jednotek pro dům čp. 212 – 213 Radonice,
- Společenství vlastníků bytových jednotek pro dům čp. 214 – 215 Radonice,
- Společenství vlastníků bytových jednotek pro dům čp. 43 – 44 Radonice,
- Obec Radonice,
- dům čp. 115 Radonice,
- dům čp. 34 Radonice,
- K D Radonice.

Z uvedených smluv o dodávce tepelné energie a TUV vyplývá, že účastník řízení [REDAKCE], je držitelem licence k podnikání, ve smyslu energetického zákona pro skupiny č. 31 (výroba tepelné energie) a č. 32 (rozvod tepelné energie).

Následně, za existence uvedených smluvních vztahů, byly účastníkovi řízení zrušeny licence pro výrobu a rozvod tepelné energie, a to rozhodnutími č. j. 13346-4/2010-ERU a č. j. 13345-4/2010-ERU, která nabyla právní moci dne [REDAKCE]. Účastník řízení nadále pokračoval v dodávkách tepelné energie.

Správní orgán se v rámci hodnocení správního deliktu, který spočívá ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona v tom, že právnická nebo podnikající fyzická osoba podniká v energetických odvětvích bez licence, zabýval také otázkou, zda činnost vykonávaná účastníkem řízení naplňuje obecné znaky podnikání či znaky podnikání v energetických odvětvích.

Obecně bývá podnikání definováno jako soustavná samostatná činnost určité osoby za účelem dosažení zisku. Například zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, podnikání definuje jako soustavnou činnost prováděnou samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku. Jedním z definičních znaků podnikání tak beze sporu je dosahování zisku a soustavnost činnosti podnikatele.

V rámci kontroly bylo prokázáno (zejména z předložených smluv o dodávce tepelné energie a TUV a z účastníkem řízení vystavených daňových dokladů č. [REDAKCE], že cena tepelné energie a TUV je tvořena v souladu se zákonem č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, a s prováděcí vyhláškou č. 580/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a s vyhláškou č. 194/2007 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a dále pak v souladu s platnými cenovými rozhodnutími ERÚ. Cena tepelné energie a TUV, způsob jejího stanovení a způsob platby za odebranou tepelnou energii a TUV je obsahem přílohy č. 2 k uvedeným smlouvám. V příloze je přitom cena stanovena formou jednosložkové ceny včetně DPH.

Z předložených podkladů tak nelze jednoznačně určit, že by účastník řízení dosahoval při své činnosti zisku. V energetických odvětvích je nicméně situace specifická v tom ohledu, že v energetických odvětvích lze obecně podnikat i bez nutnosti dosažení zisku.

Vzhledem k tomu, že účastník řízení dodával tepelnou energii výše uvedeným odběratelům nepřetržitě od doby, kdy s nimi uzavřel smlouvy o dodávce tepelné energie a TUV dne 1. září 2009 až doposud, měl správní orgán taktéž za prokázané, že činnost účastníka řízení naplňuje znaky soustavné činnosti.

Co se týče samostatného výkonu této činnosti, obecná teorie uznává, že samostatná činnost spočívá v tom, že určitá právnická nebo fyzická osoba samostatně rozhoduje o tom, jaké statky nebo služby bude na trhu poskytovat, jakým způsobem a kde bude své produkty vytvářet, s kým bude spolupracovat, jakým způsobem bude provoz financován, jaká bude právní forma podnikání, jakým způsobem se budou tvořit ceny nebo jakého zisku se má dosahovat. Vzhledem k tomu, že účastník řízení byl tím subjektem, který určoval náplň své činnosti, určoval také, s kým bude spolupracovat (resp. komu bude dodávat tepelnou energii) a zároveň měl možnost určovat zisk z této činnosti, zcela jistě prováděl samostatnou činnost ve smyslu výše uvedené definice podnikání.

K charakteru podnikatelské činnosti účastníka řízení lze nadto poznamenat, že charakter činnosti ve vztahu k dotčeným odběratelům byl neměnný již od počátku smluvního vztahu, tedy i v době, kdy byl účastník řízení držitelem licencí na výrobu a rozvod tepelné energie. V uvedených smluvních vztazích navíc účastník řízení sám sebe označuje jako držitele licence k podnikání ve smyslu energetického zákona a v tomto duchu také uzavřel svůj závazek dodávat tepelnou energii a TUV.

Činnost účastníka řízení zjištěná při kontrole a v průběhu správního řízení tak bezpochyby nese znaky podnikání v energetických odvětvích ve smyslu ust. § 3 odst. 1 energetického zákona, který stanoví, že předmětem podnikání v energetických odvětvích je výroba elektřiny, přenos elektřiny, distribuce elektřiny a obchod s elektřinou, činnosti operátora trhu, výroba plynu, přeprava plynu, distribuce plynu, uskladňování plynu a obchod s plynem a v neposlední řadě také výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie.

Pokud je prokázáno, že činnost účastníka řízení nese znaky podnikání, resp. podnikání v energetických odvětvích, další otázkou, se kterou se musel správní orgán vypořádat, bylo, zda účastník řízení naplnil podmínku podnikání ve smyslu ust. § 3 odst. 3 energetického zákona, tedy zejména, zda byl oprávněn k podnikání na základě udělené licence či zda nesplňoval některou z podmínek, které ust. § 3 odst. 3 předpokládá pro situace, kdy se licence neuděluje.

Správní orgán, jakožto orgán, v jehož kompetenci je udělování licencí, z vlastních zdrojů zjistil, že účastník řízení neměl od 30. listopadu 2010 udělenou licenci ve smyslu ust. § 3 odst. 3 energetického zákona k výrobě a rozvodu tepelné energie, přestože tuto činnost dál vykonával ve vztahu k výše uvedeným odběratelům.

Účastníku řízení byly na jeho žádost obě výše uvedené licence pravomocně zrušeny ke dni 30. listopadu 2010 rozhodnutími č. j. 13346-4/2010-ERU a č. j. 13345-4/2010-ERU. Důvodem zrušení obou licencí byla změna provozovatele uvedených tepelných zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie. Novým provozovatelem se stala společnost SVP SEVER s.r.o., IČ: 25009770, se sídlem V Přírodě 3383/18, Chomutov, PSČ 430 01. Této společnosti byly licence pro výrobu a rozvod tepelné energie uděleny rozhodnutími ze dne 10. listopadu 2010. Tato rozhodnutí nabyla právní moci dne 15. listopadu 2010. Uvedená společnost však tepelná zařízení uvedená v licencích neprovozovala a neprovozuje.

Účastník řízení tak prokazatelně nebyl od 30. listopadu 2010 a doposud není držitelem licencí, které by ho opravňovaly k podnikání v energetických odvětvích na území České republiky.

Správní orgán se nad výše uvedené zabýval, zda nejsou naplněny podmínky, pro které by účastník řízení nemusel mít udělenou licenci.

Licence se podle ust. § 3 odst. 3 energetického zákona nevyžaduje na obchod, výrobu, distribuci a uskladňování svítiplynu, koksárenského plynu čistého, degazačního a generátorového plynu, bioplynu, propanu, butanu a jejich směsí, pokud se nejedná o distribuci potrubními systémy, k nimž je připojeno více než 50 odběrných míst, a na výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu.

Ve smyslu ust. § 2 odst. 2 písm. c) bod 8 energetického zákona se odběrným tepelným zařízením rozumí zařízení připojené na zdroj či rozvod tepelné energie určené pro vnitřní rozvod a spotřebu tepelné energie v objektu nebo jeho části, případně v souboru objektů odběratele.

Z informací zjištěných kontrolou vyplývá, že účastník řízení od 1. září 2009 dodával tepelnou energii deseti odběratelům, se kterými měl uzavřenou smlouvu o dodávce tepelné energie a TUV, a to z provozovaného zdroje tepelné energie „kotelny Radonice“, umístěného na adrese Radonice 61, PSČ 431 55, s využitím 3 kotlů s celkovým instalovaným výkonem 0,810MW a teplovodů v celkové délce 0,464 km.

Správní orgán tak prokázal, že účastník řízení nesplňuje požadavky na výrobu tepelné energie určenou pouze pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo i mimo objekt sloužící ke stejnému účelu, kdy se licence nevyžaduje. Výjimka uvedená v ust. § 3 odst. 3 energetického zákona se tak na postavení účastníka řízení, resp. činnost, kterou vykonával a vykonává, nepoužije.

Dále se licence ve smyslu ust. § 3 odst. 3 energetického zákona neuděluje na činnosti, kdy zákazník či odběratel poskytuje odebranou elektřinu, plyn nebo tepelnou energii jiné fyzické či právnické osobě prostřednictvím vlastního nebo jím provozovaného odběrného elektrického, plynového nebo tepelného zařízení, přičemž náklady na nákup elektřiny, plynu

nebo tepelné energie na tyto osoby pouze rozúčtuje dohodnutým nebo určeným způsobem a nejedná se o podnikání. V případě elektrických zařízení je rozúčtování možné pouze u zařízení do napětí 52 kV včetně.

Jak bylo uvedeno i výše, účastník řízení dodával tepelnou energii v roce 2010 [REDACTED], přičemž těmto dodávku tepelné energie prokazatelně vyúčtoval daňovými doklady. Účastník řízení nedodával tepelnou energii prostřednictvím vlastního nebo jím provozovaného odběrného tepelného zařízení, nýbrž odběratelům dodával z provozovaného zdroje tepelné energie „kotelny Radonice“, umístěného na adrese Radonice 61, PSČ 431 55, s využitím 3 kotlů s celkovým instalovaným výkonem 0,810MW a teplovodů v celkové délce 0,464 km.

Správní orgán tak má za prokázané, že účastník řízení ani neprováděl činnost, na níž se licence neuděluje za situace, kdy by byl v postavení odběratele, který poskytuje odebranou tepelnou energii jiné fyzické či právnické osobě prostřednictvím vlastního nebo jím provozovaného odběrného tepelného zařízení, přičemž náklady na nákup tepelné energie na tyto osoby pouze rozúčtuje dohodnutým nebo určeným způsobem a nejedná se o podnikání. Správní orgán proto uzavírá, že ani v tomto ohledu účastník řízení nemohl podnikat bez licence.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení podnikal v energetických odvětvích neoprávněně bez zákonem předvídané licence podle ust. § 3 odst. 3 energetického zákona, a aniž by na něj bylo možné aplikovat výjimku, pro kterou se udělení licence nevyžaduje. Tímto svým jednáním se dopustil správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení pokuty.

VII. Udělení pokuty

Správní úřad se nejprve zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl ERÚ k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona. Energetický regulační úřad proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Za správní delikt podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona, lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Energetický regulační úřad přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným ve správním řízení zahájeném dne 23. července 2012 v předmětné věci. Zejména přihlížel ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti

správného deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

V ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona je uvedeno, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených tímto zákonem fyzické či právnické osoby pouze na základě licence udělené ERÚ. Platná licence je tedy základní podmínkou pro podnikání v energetických odvětvích. Toto je odůvodněno specifickou povahou podnikání v energetických odvětvích, které je obdobně jako jiná síťová odvětví v České republice regulováno, a pro které se vyžaduje speciální povolení k podnikání. Veřejným zájmem na regulaci podnikání v energetických odvětvích lze spatřovat zejména v tom, že se jedná o odvětví, které je klíčové pro fungování celé společnosti.

Jedním z předpokladů pro udělení licence je i doložení odborné způsobilosti ve smyslu ust. § 5 odst. 5 energetického zákona, přičemž odbornou způsobilostí se rozumí ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru a 3 roky praxe v oboru nebo úplné střední odborné vzdělání technického směru s maturitou a 6 roků praxe v oboru. U výroby elektřiny nebo tepelné energie do instalovaného výkonu výroby 1 MW včetně a samostatného distribučního zařízení elektřiny nebo rozvodného zařízení tepelné energie s instalovaným výkonem do 1 MW včetně postačuje vyučení v oboru a 3 roky praxe v oboru nebo osvědčení o rekvalifikaci k provozování malých energetických zdrojů nebo obdobné osvědčení vydané v jiném státě. Účastník řízení tím, že provozoval podnikání bez udělených licencí, nemusel splňovat ani podmínku doložení odborné způsobilosti pro podnikání v energetických odvětvích. Podmínka odborné způsobilosti je přitom vnímána jako jedna z podmínek, jež má zajistit bezpečný a spolehlivý provoz energetického zařízení, který neohrožuje život, zdraví nebo majetek osob.

Skutečnost, že účastník řízení podnikal bez příslušného oprávnění i s ohledem na výše uvedený smysl a účel licencování podnikání v energetických odvětvích, vnímá úřad jako závažné provinění a porušení příslušných ustanovení energetického zákona.

Správní orgán také posuzoval otázku způsobu spáchání správného deliktu. Účastník řízení, vzhledem k tomu, že již dříve vlastnil licence na podnikání v energetických odvětvích, které mu byly pravomocně zrušeny ke dni 30. listopadu 2010 rozhodnutími č. j. 13346-4/2010-ERU a č. j. 13345-4/2010-ERU, si musel být vědom, že podnikání v energetických odvětvích je vázáno na udělení licence ve smyslu ust. § 3 odst. 3 energetického zákona. Přesto dál podnikal bez příslušných licencí. Byť se účastník řízení vyjádřil, že nyní je aktuální situace provozování kotelny v obci Radonice řešena žádostí společnost Masilia s.r.o. o vydání licencí č. 31 a č. 32 a že k této celé neutěšené situaci došlo chybou zákona č. 458/2000 Sb., která neumožňuje držení licence dvěma subjektům paralelně, na dané teplofikační zařízení jsou pravomocně vydané licence č. 31 a 32, a to ve prospěch společnosti SVP SEVER s.r.o., IČ: 25009770, se sídlem V Přírodě 3383/18, Chomutov, PSČ 430 01, která však bez důvodů, které by byly správnímu orgánu známy, zařízení neprovozuje. Byť se účastník snaží situaci svým způsobem řešit a snaží se zajistit dodávky svým odběratelům, správní orgán hodnotí

jednání účastníka řízení jako závažné, neboť dané teplofikační zařízení by měl provozovat právě držitel licence.

Charakteristickým znakem správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je mimo jiné i to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na míru jejich zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek, odpovědnost za daný stav. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu podnikatelské činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy.

Dále se správní orgán zabýval následky správního deliktu. V tomto ohledu zejména zkoumal, jak velký odběr v kontrolované cenové lokalitě účastník řízení zaznamenává, tj. s kolika odběrateli má účastník řízení uzavřené smlouvy o dodávce tepelné energie. Z informací zjištěných kontrolou a předložených účastníkem řízení vyplývá, že se toto jednání v rozporu s platnými právními předpisy dotklo v roce 2010 deseti odběratelů tepelné energie. Okolnost, že účastník řízení dodával tepelnou energii bez příslušných licencí malému okruhu odběratelů, je třeba vzít v potaz jako polehčující okolnost při stanovení výše pokuty.

Naopak jako přitěžující okolnost bere správní orgán délku trvání protiprávního stavu více než jeden rok, kdy účastník řízení dodává tepelnou energii odběratelům na základě smlouvy o dodávce tepelné energie a TUV ze dne 1. září 2009, kdy tento den je i zároveň dnem, od kdy se dodávky začaly uskutečňovat. Správní orgán považuje za přitěžující okolnost také to, že obě licence č. 31 a č. 32 byly na žádost účastníka řízení pravomocně zrušeny ke dni 30. listopadu 2010, a od této doby doposud účastník řízení nadále provozuje stejnou činnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. I As 9/2008-133), z níž vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy ERÚ při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán vycházel z údajů, které měl k dispozici, tj. z daňových dokladů - faktur č. [REDAKCE] včetně DPH, v kterých účastník řízení

vyúčtoval dodávky tepelné energie za rok 2011 jednotlivým odběratelům. Je tak prokázáno, že účastník řízení měl v roce 2011 minimálně obrát ve výši výše uvedených fakturovaných částek.

Správní orgán měl zároveň k dispozici regulační výkazy, které ERÚ zaslal účastník řízení v rámci své zákonné povinnosti, avšak pouze za rok 2006. Z těchto regulačních výkazů vyplývá, že proměnné náklady (na palivo, elektrickou energii, technologickou vodu a ostatní proměnné náklady) byly ve výši [REDAKCE], stálé náklady ve výši [REDAKCE]. V daném roce skončil účastník řízení ve ztrátě, nicméně v dalších letech tomu tak být nemuselo. V daném roce dosáhl účastník řízení obrátu ve výši [REDAKCE].

Jelikož účastník řízení správnímu orgánu neposkytl žádné údaje týkající se jeho osobních a majetkových poměrů, vycházel správní orgán při stanovení pokuty z odhadu majetkových poměrů a také z úvahy, že od roku 2006 docházelo nejenom ke zdražování vstupních surovin, nýbrž také ke zdražování konečné ceny jednotlivým odběratelům. V roce 2006 účastník řízení dodával tepelnou energii za průměrnou cenu 384,14 Kč/GJ, nicméně v roce 2009, kdy uzavíral smlouvy o dodávce tepelné energie a TUV s výše uvedenými odběrateli, byly ceny nastaveny již v rozpětí 480 – 542 Kč/GJ.

V roce 2011 navíc došlo k podstatné změně mající vliv na majetkové poměry pachatele v tom smyslu, že tento se stal výlučným vlastníkem dotčené teplofikační infrastruktury. Pokud tedy v roce 2006 hradil účastník řízení nájemné k danému zařízení ve výši [REDAKCE], což mělo jistě nezanedbatelný vliv na jeho ztrátu, v roce 2011 již nájemné nehradil a nemusel tak být nutně ve ztrátě. Přesto správní orgán nastavil pokutu při samé dolní hranici.

S ohledem na výše uvedené tak má správní orgán za to, že lze považovat výši pokuty za odstrašující a může tak plnit represivní funkci, přičemž nemůže být v žádném případě považována za likvidační.

Ukládaná pokuta musí být pro pachatele citelná, neboť v opačném případě by její efekt byl minimální. Správní orgán nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se negativně odrazí ve finanční situaci účastníka řízení. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce. Pokud by pokuta neměla negativní vliv na trestaného, neplnila by svou funkci represivní a individuálně preventivní. Zaplacení pokuty se tedy účastníka řízení jistým způsobem dotkne, vznikne mu určitá újma na majetku. Účastník řízení pokutou uloženou ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, však nebude ohrožen na své existenci, jeho chod nebude zásadním způsobem omezen, na druhé straně nicméně pocítí dopad uloženého správního trestu i v rovině materiální.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla za správní delikt podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona, stanovena pokuta ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty

za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za dostatečně odstrašující pro pachatele tak, aby již nepokračoval v dalším páchání správního deliktu. Uložená pokuta tak plní jak represivní, tak preventivní funkci, nemůže však být v žádném případě považována za likvidační.

Ve správním řízení je účastníku řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 65 000 Kč, a to za správní delikt podle energetického zákona. Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení o opravném prostředku

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka - Ing. Petr Novotný, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly